

عنوان مقاله:

تاثیر تدریس مشارکتی بر انسجام گروهی دانش آموزان ابتدایی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در نظام های آموزشی، دوره 12، شماره 40 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

شهربانو حسن زاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران.

کیوان صالحی - استادیار گروه روش ها و برنامه های آموزشی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران

علی مقدم زاده - استادیار گروه روش ها و برنامه های آموزشی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

شواهد گسترده ای نشان می دهد که استیلای رویکرد پوزیتویستی در محیط های آموزشی، زمینه انفعال فراگیران و افت نشاط و پویایی را رقم زده است. پژوهش حاضر با درک ضرورت سنجش رویکردهای نوین آموزشی، به بررسی میزان تاثیر تدریس مشارکتی بر انسجام گروهی دانش آموزان ابتدایی پرداخته است. بدین منظور از طرح شبه آزمایشی از نوع پیش آزمون پس آزمون با استفاده از گروه های دست نخورده استفاده گردید. جامعه آماری شامل دانش آموزان دختر دوره ابتدایی پایه چهارم منطقه یک شهر تهران در سال تحصیلی 1395-96 است که 24 دانش آموز در دو گروه آزمایشی و گواه قرار گرفتند و از روش نمونه گیری خوشه ای دومرحله ای استفاده شد. ابزار مورد استفاده برای گردآوری داده ها، پرسشنامه محیط گروهی، کارون، ویدمیر و براولی (1985) بود. نتایج تحلیل کوواریانس (انکوا) نشان داد که تدریس مشارکتی بر انسجام گروهی دانش آموزان ابتدایی تاثیر معناداری دارد. به طور کلی استفاده از ظرفیت تدریس مشارکتی، می تواند زمینه مطلوبی برای شکل گیری و تقویت پویایی و ارتقای فرهنگ کارهای گروهی در بین دانش آموزان مدارس ابتدایی، فراهم کند.

کلمات کلیدی:

انسجام گروهی، تدریس مشارکتی، دانش آموزان ابتدایی، روش آزمایشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/874126>

